

[Steen Folke]

Her har vi faktisk et ganske frækt argument lagt nogenlunde åbent frem. Hvis folketinget mister magt til Rådet, hvor der i princippet er mulighed for at nedlægge veto, så vækker det opsigt. Men hvis man i stedet for flytter folketingets magt til det skindemokratiske EF-Parlament, glider det lettere ned. Det er den strategi, der er fulgt, og det er den strategi, der skal tages stilling til i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag.

EF-tilhængerne påpeger, at de direkte valg ikke medfører nogen øget kompetence til EF-Parlamentet, og det er korrekt, men et direkte valgt parlament vil i sig selv blive tillagt større autoritet end det nuværende, og man må kalde mig Mads, hvis ikke Parlamentets beføjelser vil blive gradvis udvidet, når først det direkte valg er gennemført. Faktisk har Parlamentet jo allerede fået øgede beføjelser først og fremmest på det nok så væsentlige område, som hedder budgetter og regnskaber; her er EF-Parlamentet faktisk besluttende, mens det jo på de fleste andre områder kun er rådgivende.

Men Parlamentets indflydelse skyldes ikke alene eller først og fremmest de områder, hvor det har den afgørende kompetence. I mere end 2 år har der nu eksisteret en såkaldt samrådsprocedure, der bliver stadig mere anvendt. Der er gensidig konsultation mellem Parlament og Råd, idet Rådet er forpligtet til at forhandle med Parlamentet om de lovforslag, der har større finansielle følger – og hvilke har ikke det?

Der er en stigende tendens til debatter om ikke-traktatlige emner, f. eks. nedrustning, placering af atomkraftværker, menneskerettigheder, sikkerheds- og nedrustningspolitik.

Jeg kan også nævne de direkte kontakter, som Parlamentet har etableret med andre landes parlamenter og de politiske partier, omdannelsen af de enkelte partigrupper i Parlamentet til europæiske, vesteuropæiske, EF-europæiske overnationale partier og grupper med fælles valgprogrammer og med lokalafdelinger her i København. Der er jo f. eks. også oplæg til noget sådant for den såkaldt socialistiske gruppe i EF-Parlamentet, altså socialdemokraterne.

Om detaljerne i lovforslag nr. L 15 vil jeg ikke udtale mig. Jeg synes, det er helt uacceptabelt, at behandlingen af en valglov med alle dens tekniske detaljer skal træde i stedet

for ratifikation af den akt om indførelse af direkte valg, som udenrigsøkonomiministeren underskrev den 20. september sidste år. Det lugter jo langt væk af en taktisk manøvre, som skal bruges til at få visse socialdemokratiske modstandere til at komme ind i geledet. Jeg mener, hr. Kofoed har ganske ret i, at ministeren har dummet sig med bemærkningen om, at dette her samtidig er et stiltiende samtykke til ratifikation. Det lyser langt væk, hvad meningen har været. Nu gik det jo heller ikke så godt med de to dødssyge socialdemokratiske forbehold om obligatorisk dobbeltmandat og mulighed for separat valgdato. Jeg græder tørre tårer over, at de er gledet ud af dette lovforslag.

Det, jeg ved denne førstebehandling vil koncentrere mig om, er det afgørende, det principielle. Indførelse af direkte valg til EF-Parlamentet vil indebære en styrkelse af EF og vil samtidig være et skridt på vejen mod en politisk union, mod en overnational EF-stat. For EF-modstandere er det derfor klart, at det direkte valg skal bekæmpes. Det gør vi herinde bl. a. ved at stemme imod lovforslag nr. L 15, og det ganske uanset de tekniske detaljer. Om flertallet bestemmer, at der skal 20.000 eller 60.000 eller 100.000 eller 1 million for den sags skyld vælgerunderskrifter for at opstille en liste. Om landet bliver delt i 1 eller 3 eller 15 valgkredse. Om man vælger den Sainte-Laguëske opgørelsesmetode eller den d'Hondtske, eller om man kan finde en metode, der i endnu højere grad favoriserer de store partier. Alt dette er ganske underordnet i forhold til det egentlige, nemlig at jeg og mit parti vender os imod indførelsen af det direkte valg.

Dette er også afgørende for vores stilling til lovforslag nr. L 16 om Grønlands deltagelse i det direkte valg. Som bekendt sagde et meget stort flertal i Grønland nej til EF i 1972, men Grønland blev alligevel indlemmet. VS støtter det store mindretal i Grønlands landsråd, som for nylig har afvist Grønlands deltagelse i EF-Parlamentet.

Ole Olsen (SF):

Lad mig begynde med at sige, at også vi naturligvis synes, at det vigtigste ved denne behandling er vores principielle afstandtagen fra den lov, der skal gennemføres om direkte valg til EF-Parlamentet, men derfor skal man